

naproti tomu Spolek na myslí petit toho obsahu, aby obec jako úřad stavební, plníc svůj smluvní závazek, odvolala příkaz zříditi chodník, resp. v budoucnosti se zdržela vydání příkazu takového, pak jde sice v podstatě o týž petit, který Spolek vznesl také již v řízení stavebním, neboť otázka, zda obec jako úřad stav. směla, resp. smí vydati nějaký úřední příkaz, jest totožná s otázkou, zda příkaz ten jest zákonný či nezákonný. O tomto petitu však Ú jak shora již ukázáno — zsv. meritorně rozhodl, pročež ani po této stránce o negativním konfliktu řeči býti nemůže.

LVII. Domnělý záporný konflikt kompetenční mezi okresním soudem ve Spišském Podhradí a okresním úřadem v Levoči v trestní věci proti Juliu K. pro bezprávné přivlastnění cizí zvěře.

(Usnesení ze dne 12. prosince 1927 č. 472.).

V ý r o k: Návrh se zamítá jako nepřipustný.

D ů v o d y: Četnická stanice ve Sp. učinila dne 19. února 1927 u okr. soudu ve Spišském Podhradí trestní oznámení proti Juliu K., že dne 27. ledna 1927 v loveckém revíru patřícím Sp.-ské lovecké jednotě zabil jednu raněnou srnu v ceně 250 Kč a tuto si bezprávně přivlastnil. Okr. soud ve Spišském Podhradí provedl v této věci dne 9. března 1927 hlavní přelíčení a po výsledku stran a provedení důkazů se usnesl, že čin obžalovanému za vinu kladený nevyčerpává skutkové náležitosti přečinu krádeže aneb bezprávního přivlastnění, nýbrž jen loveckého přestupku dle § 9, 26 a 31 zák. čl. XX:1883 a nař. č. 4850/1903 B. M. — M. K. XXII 7 a nař. 4333/1897 B. M. — M. K. XVI:12, spadajícího do oboru působnosti úřadů administrativních. V důsledku toho, ve shodě s návrhem funkcionáře státního zastupitelství postoupil jednacím soud spisy okr. úřadu v Levoči k dalšímu řízení.

Okresní úřad v Levoči, vyslechnuv dne 21. dubna 1927 obviněného a zástupce poškozené lovecké jednoty, výnosem z téhož dne prohlásil se k projednávání této věci nepřislušným, poněvadž dle jeho mínění nejedná se o lovecký přestupek, nýbrž o přečin krádeže, spadající do oboru působnosti řádných soudů a proto spisy odstoupil zpět okr. soudu ve Spišském Podhradí.

Následkem toho okr. soud předložil věc senátu pro řešení konfliktů kompetenčních.

Konf. senát dospěl ve věci k těmto závěrům:

Podle § 4 odst. 1. zák. č. 3/18 předpokládá negativní kompetenční konflikt popření příslušnosti v jedné a téže věci jak řádným soudem, tak i úřadem správním, čemu však v tomto případě tak nebylo.

Z vylíčeného děje jde na jevo, že okr. soud ve Spišském Podhradí usnesením z 9. března 1927 postoupil spisy okr. úřadu v Levoči s poukazem na to, že v daném případě nejedná se ani o krádež ani o bezprávné přivlastnění, nýbrž pouze o přestupek dle § 9, 26 a 31 zák. čl. XX:1883, tedy o čin spadající do oboru působnosti úřadů správních. Tím dal okr. soud zřejmě a výslovně na jevo, že neshledal v činu obviněnému za vinu kladeném žádných známek skut-

kové podstaty deliktu podřaděného judikatuře soudů. Ve své podstatě jest tedy zmíněný výrok soudní výrokem meritorním, kterým se vyslovuje, že obžalovaný, pokud by měl býti stíhán pro delikt podřaděný judikatuře řádných soudů, se takového deliktu vůbec nedopustil, poněvadž jeho jednání neobsahuje takových známek, jichž souhrn by tvořil skutkovou podstatu činu, který zákony trestní za čin trestný prohlašují. Z toho však logicky vyplývá, že výrok soudu, dle kterého se obviněný nedopustil žádného činu trestného dle zákonů trestních, rovná se výroku osvobozujícímu. — Otázka skutkové podstaty, kterou soud zkoumal a na níž svůj výrok založil, není však totožnou s otázkou příslušnosti, neboť prvá jest otázkou práva materiálního, druhá však čistě práva procesuálního.

Věc stane se však ještě patrnější, uváží-li se, že v případě, že by bylo zavedeno ve věci řízení trestní a došlo k vynesení rozsudku, nesprostil by soud obžalovaného pro svou nepříslušnost, nýbrž proto, že čin, tvořící předmět obžaloby, nemá zákonem předpokládaných známek trestního činu, stíhatelného soudem a že tedy není činem trestným dle zák. trest. a tvořícím základ judikující činnosti řádného soudu (§ 521 a 326 č. 1. uh. tr. ř.).

Nešlo tudíž v daném případě na straně soudu o popření příslušnosti, nýbrž o meritorní rozhodnutí ve věci samé, a v postoupení spisů úřadu správnímu nelze spatřovati nic jiného, nežli opatření, aby, když není tu skutkové podstaty činu trestného dle zák. trest., správní úřad uvažoval, nejde-li o čin, jehož stíhání přísluší úřadům správním a podrobil čin ten své vlastní judikující činnosti. Při tom úřad správní může sice skutkovou podstatu činu toho samostatně posuzovati, ale není přípustné, aby opět se vracel k otázce, která byla soudem v jeho vlastní kompetenci náležitě a tím i pro úřad správní závazně již rozřešena. Ve zmíněném usnesení okr. soudu nelze proto shledávati negativní rozhodnutí o příslušnosti řádných soudů a proto tu není ani negativního komp. konfliktu, o němž by bylo konfl. senátu rozhodovati.

Byla proto tato věc neprávem vznesena před konfl. senát, pročež bylo návrh dle § 6 zák. č. 3/18 jako nepřípustný zamítnouti.

LVIII. Domnělý záporný kompetenční konflikt mezi nejvyšším správním soudem v Praze a nejvyšším soudem v Brně stran přezkoumání nálezu rozhodčí komise v Děčíně ve věci propuštění dělnic Antonie K. a Marie R.

(Usnesení ze dne 12. prosince 1927 č. 476).

V ý r o k: N á v r h s e z a m í t á j a k o n e p ř í p u s t n ý.

D ů v o d y: — — —

Ve sporu firmy M. O. v M. stran propuštění dělnic shora jmenovaných učinila firma na základě rozsudku konfl. senátu Boh. XXXVIII/25 konfl. podáním de praes. 3. června 1925 u okr. soudu v Děčíně návrh, aby bylo nařízeno nové líčení za účelem pokračování v řízení o žalobě. Návrhu bylo vyhověno. Okr. soud a také kraj. soud zamítly však žalobu — a to z důvodů věcných. K odvolání firmy zrušil nejv. soud usnesením